603/00

Den 2. oktober 2000 blev i sag nr. 51.367:

xxxxx xxxxxxxxxxxxx
xxxx xxxxxxx xxxx xx xx xxx
xxxx xxxxxxxxx xx

mod

Tryg-Baltica Forsikring
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har retshjælpsforsikring i Tryg-Baltica Forsikring, klager over selskabets afvisning af forsikringsdækning af omkostningerne ved en retssag.

Klageren er blevet stævnet med påstand om erstatning for personskade, idet sagsøger gør gældende, at klageren under karatetræning, hvor klageren virkede som instruktør, ramte sagsøger på struben med et slag. Dette bestrides af klageren.

I selskabets skrivelse af 20/10 1999 til nævnet hedder det bl.a.: "Forsikringstageren har, jf. bilag A i svarskriftet, *'i mange år arbejdet som instruktør i karate'*, og ved den pågældende lejlighed skete der, ifølge sagsøgers påstand i stævningen, et uheld, hvorunder forsikringstageren ramte sagsøger på struben med en påstået beskadigelse til følge. Det er uomtvistet, at forsikringstageren ved den pågældende lejlighed optrådte som ulønnet instruktør, og når henses til den strenge bestemmelse i DL 3.19.2 om arbejdsgiveransvar, er det vor klare opfattelse, at et eventuelt ansvar i sagen påhviler karateklubben som arbejdsgiver. Den omstændighed, at forsikringstageren var ulønnet, ændrer ikke arbejdsgiver/arbejdstager forholdet, hvilket adskillige domme har fastslået, og vi har da også noteret os, at karateklubben tidligere har haft en erhvervsansvarsforsikring, hvilken forsikring – uvist af hvilken grund – desværre er udgået. I den forbindelse bemærkes, at det ikke er oplyst, om advokaten – som foreslået i vores brev af 17. septem-

ber 1999, 6. afsnit – har søgt sagen anmeldt til Alm. Brand, hvor Dansk Idrætsforbund har tegnet en paraplydækning for medlemmerne. Vor principale påstand er derfor den, at der i relation til retshjælpsforsikringen er tale om en erhvervstvist, hvilken tvist er undtaget i medfør af § 3 stk. 1. Skulle det endelig ved dom – mod forventning – blive fastslået, at der er tale om et privatansvar, vil såvel det erstatningsbeløb, forsikringstageren dømmes til at betale, som sagens omkostninger være dækket af hovedpolicens privatansvarsforsikring, og i så tilfælde er retshjælpsdækning ikke aktuel, jfr. § 13 stk. 2 i betingelserne."

Klagerens advokat bestrider, at der er tale om erhvervsudøvelse, idet klageren, der besidder en høj grad indenfor karate, som et naturligt led i træningen instruerer udøvere med lavere grad.

Sagen blev i november 1999 afvist af retten, idet sagsøger ikke rettidigt indleverede replik. Klageren blev tilkendt 4.000 kr. i omkostninger. Det fremgår dog, at sagsøger ikke har opgivet sagen.

Selskabet har i skrivelse af 13/7 2000 til nævnet bl.a. anført: "Vi har modtaget Ankenævnets brev af 30. juni 2000 med bilag, hvoraf fremgår, at skadelidte fastholder sit krav og har opfordret vores forsikringstager til at anmelde skaden til Danmarks Idrætsforbunds ansvarsforsikring hos Alm. Brand. Det oplyses, at ansvarsforsikringen omfatter skader, der skyldes fejl eller forsømmelse hos bl.a. instruktører under Dansk Karate Forbund. Ansvarsforsikringen dækker utvivlsomt også omkostninger påløbet ved at friholde sikrede for uberettigede erstatningskrav, jf. FAL § 92, stk. 1. … Vi henviser endvidere til betingelsernes § 13, stk. 2, hvoraf fremgår, at retshjælpsforsikringen ikke dækker omkostninger i forbindelse med tvist om erstatningskrav, når omkostningerne dækkes af en ansvarsforsikring. Endelig er det vores opfattelse med henvisning til betingelserne § 5, stk. 1, at vores forsikringstager påfører sagen urimelige omkostninger ved at nægte at indgive anmeldelse til Alm. Brand, men lader sig stævne på ny. En anmeldelse til et ansvarsforsikringsselskab er ikke en anerkendelse af erstatningsansvar, idet selskabet altid forbeholder sig ret til selv at bedømme spørgsmålet. Vores forsikringstager skal ikke skrive andet end sin version af det passerede."

Hertil har klagerens advokat i skrivelse af 25/7 2000 anført: "Indklagedes skrivelse giver anledning til at bemærke, at det er en forudsætning for indgivelse af en meningsfuld anmeldelse af skaden hos den af Danmarks Idrætsforbund tegnede ansvarsforsikring hos Alm. Brand, at min klient har udvist culpa. Min klient har ikke udvist culpa i relation til [skadelidte], og han kan ikke anerkende at have været involveret i den påståede skadegørende handling. Det forhold, at Danmarks Idrætsforbund har tegnet en ansvarsforsikring hos Alm. Brand, er ikke ensbetydende med, at min klient kan anses for at være ansat af idrætsforeningen, og at sagen derefter kan henføres til at vedrøre en arbejdsgiverhæftelse i medfør af DL 3-19-2. Under alle omstændigheder har min klient ikke optrådt som ansat eller erhvervsmæssigt i relation til klubben. Der er tale om en mindre idrætsforening, hvor medlemmerne hjælper hinanden på ulønnet basis og efter bedste evne med at drive klubben. Hverken skattemyndigheder eller de tilskudsgivende myndigheder lægger til grund, at klubben drives på erhvervsmæssig basis eller har ansatte. Indklagede anfører i næstsidste afsnit i sin skrivelse, at min klient skulle påføre sagen urimelige omkostninger ved at nægte at indgive anmeldelse til Alm. Brand. Det er min klient, som [skadelidte] har rejst et krav mod (og ikke idrætsforeningen), hvilket han har anmeldt til det forsikringsselskab, som han er dækket under, nemlig indklagede. Min klient har ikke noget med Alm. Brand at gøre. Om Alm. Brand dækker skader, som karateklubben måtte bære ansvaret for er muligt, selvom dette ikke vides. Men min klient er under alle omstændigheder ikke ensbetydende med karateklubben. Karateklubben er en forening og således en selvstændig juridisk enhed og hæfter ikke uden videre for sine medlemmer."

Selskabet har i skrivelse af 3/8 2000 til nævnet beskrevet dette således: "Vi er uenige med advokaten, når denne forudsætter tilstedeværelsen af culpa som vilkår for, at en anmeldelse til en (i øvrigt relevant eksisterende) ansvarsforsikring er meningsfuld. En sådan forsikrings opgave er at friholde sin kunde for ansvar, enten ved at afvise krav (såfremt culpa ikke foreligger) eller ved at betale erstatning (såfremt culpa foreligger). Det ligger jo fortsat klart, at skadelidte fastholder, at vores forsikringstager har udvist culpa, og en anmeldelse til den eneste relevante ansvarsforsikring er derfor i høj grad meningsfuld. Til advokatens kommentarer i øvrigt kan vi kun gentage vores uenighed og henvise til vores breve af 20. oktober og 6. december 1999, samt af 13. juli 2000. I sidstnævnte relation skal vi ikke undlade at præcisere, jf. ovenfor, at vi betragter det

som en urimelig vidtløftiggørelse af sagen, at advokaten blokerer for en anmeldelse til den relevante ansvarsforsikring i Alm. Brand; denne adfærd fra advokatens side er i bogstaveligste forstand ikke meningsfuld."

I klagerens advokats svar af 9/8 2000 hedder det bl.a.: "Tryg-Balticas brev af 3. ds. giver alene anledning til at præcisere, at min klient fra sagens start vedholdende har fastholdt, at han ikke er ansvarlig for den skade, som N.R. [skadelidte] søger erstatning for. Når Tryg-Baltica fortsætter med at foreslå, at min klient på trods heraf skal anmelde skaden under den af DIF tegnede ansvarsforsikring, så opfordrer de indirekte til uregelmæssigheder, således at Tryg-Baltica kan undgå at give retshjælpsdækning. Jeg har ikke kendskab til de nærmere betingelser i den af DIF tegnede ansvarsforsikring, men ifølge mine oplysninger dækker den ansvarspådragende, skadegørende handlinger begået af ansatte i DIF og under DIF's medlemsorganisationer. Min klient har aldrig været ansat i S. Karate Center M.-K. og har i øvrigt ikke pådraget N.R. [skadelidte] den skade, som han søger at gøre min klient personlig ansvarlig for."

Nævnet udtaler:
På det foreliggende grundlag, hvor klageren afviser at medvirke til sagens indbringelse for Alm. Brand af 1792, hvor Dansk Idrætsforbund har tegnet ansvarsforsikring for medlemmerne, finder nævnet ikke at kunne kritisere selskabets standpunkt.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann
formand